

עמ"י 11387/07/21 - יעקב אדרי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"י 11387-07-21 אדרי נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט שמואל בורנשטיין
עורר יעקב אדרי

נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון במ"י 26553-11-20 מיום 2.7.2021, במסגרתה הווארכו פעם נוספת תנאי שחרורו של העורר, ראש עיריית אור עקיבא.
 2. העורר, אשר נחשד בביצוע עבירות שוחד, מרמה, הפרת אמונים, הלבנת הון ועבירות נוספות, נעצר לראשונה ביום 10.11.2020. הוא שוחרר על ידי בית המשפט קמא בתנאים מגבילים ביום 25.11.2020, תנאים שכללו, בין היתר, מעצר בית מלא, איסור עיסוק בתפקידו כראש עיריית אור עקיבא וכחבר הוועדה המרחבית לתכנון ובניה, איסור כניסה למוסדות עיריית אור עקיבא לרבות הוועדה לתכנון ובניה, וכן איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה.
 3. תנאי השחרור האמורים הווארכו בהסכמה בהחלטות בית המשפט קמא מיום 29.12.2020 ומיום 17.2.2021 בכל פעם למשך 45 ימים.
 4. ביום 11.4.2021 האריך בית המשפט קמא את תנאי השחרור למשך חודשיים נוספים, בהחלטה שהתקבלה חרף התנגדותו של העורר. על החלטה זו הגיש העורר ערר שנדחה על ידי בית משפט זה ביום 18.2.2021 במסגרת עמ"י 54360-04-21 (להלן: **הערר הקודם**). נקבע כי למרות שאין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט השלום, הרי שבשל התקדמות החקירה ואיסור העיסוק המתמשך, ייתכן שבקרוב יהיה מקום לשקול מחדש את האינטרסים המנוגדים שעל הפרק ולשנות את "נקודת האיזון" ביניהם. עוד נאמר בהחלטה, כי נוכח הימשכות הליכי החקירה, איסור העיסוק וההרחקה, יש לצפות כי המשיבה תפעל בשקידה ראויה לסיום החקירה בתקופת ההארכה.
 5. ביום 3.6.2021 ביקשה המשיבה מבית המשפט קמא להאריך שוב את תנאי שחרורו של העורר, והפעם לתקופה של 120 ימים נוספים. זאת, בנימוק לפיו קיים חשש לשיבוש הליכי חקירה ומשפט, וכן כי בחזרת העורר לתפקידו ישנו יסוד סביר לחשש לביצוע עבירות דומות או השלמת העבירות בהן נחשד, שכן הללו בוצעו במסגרת כהונתו הציבורית. עוד הובע חשש מכך שהעורר ישוב למקום ביצוע העבירות, כאשר חלק מעובדי העיריה, הסרים למרותו, הם עדים בתיק.
- העורר התנגד לבקשה, וטען כי אין כל חשש לשיבוש החקירה וכי התנאים המגבילים מהווים פגיעה קשה ומתמשכת בזכויותיו, ואף פוגעים בתושבי העיר שבחרו בו. לדבריו, הגיעה העת בשלב זה לשנות את "נקודת איזון" שאוזכרה על ידי בית המשפט המחוזי בהחלטתו בערר הקודם, ולשקול מחדש את המגבלות שהוטלו עליו.

6. ביום 2.7.2021 קיבל בית המשפט קמא באופן חלקי את בקשת ההארכה של המשיבה וקבע כי תנאי שחרורו של העורר יוארכו ב-75 ימים נוספים. על החלטה זו הגיש העורר את הערר דנן.

7. לטענת העורר, בהינתן שהחקירה בעניינו הסתיימה ותיק החקירה הועבר לפרקליטות שאף ניסחה טיוטת כתב אישום, ברי כי כל פעולות החקירה המהותיות ובנות השיבוש בוצעו, וכי השלמות החקירה הנטענות הן, לכל היותר, השלמות שוליות שאין בהן כדי להשפיע באופן מהותי על התיק. לפיכך, לשיטתו, הגיעה העת לשקול מחדש את האינטרסים שעל הפרק ולשנות את נקודת האיזון, כמאמר בית המשפט המחוזי בהחלטתו בערר הקודם, ובנסיבות העניין ראוי לתת בנקודת זמן זו בכורה לחופש העיסוק של העורר וכן לרצון הבוחרים.

לטענתו, במצב דברים זה, הארכת התנאים המגבילים מהווה השהייה בפועל של העורר מכהונתו כראש עיר, תוך עקיפה בלתי חוקית של המנגנון שנקבע בחוק הרשויות המקומיות (בחירת ראש רשות וסגניו וכהונתם), התשל"ה-1975 (להלן: **חוק הרשויות המקומיות**).

עוד טען העורר כי בנסיבות עניינו לא מתקיימים תנאי סעיף 48(א)(10) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**), שרק לפיהם ראשי בית המשפט להורות על איסור עיסוק מוחלט - יסוד סביר לחשש מפני הישנות עבירות או סכנה לביטחון הציבור. בחלוף למעלה משבעה חודשים מאז נפתחה החקירה הגלויה, במהלכם לא יוחס לעורר ניסיון לשבש את החקירה, ועל אחת כמה וכמה עם סיומה, אין לקבל את הטענה לפיה העורר עשוי לשבש גם השלמות חקירה בעתיד. לכך יש להוסיף את העובדה שעד לשלב זה המשיבה חקרה עובדי עירייה רבים, ואין לקבל את טענתו כי קיים חשש שהעורר יפעל להדיח עדים פוטנציאליים ככל שיפתח הליך משפטי בעתיד. אף אין חשד סביר שחזרתו לעיסוק של העורר תהווה סכנה לביטחון הציבור.

לבסוף טען העורר כי במקרים אחרים, ואף חמורים יותר, הוחרג איסור העיסוק המוחלט ואף בוטל לחלוטין בפרק זמן קצר יותר. בעניינו, אין כל מניעה שהעורר ישוב לעסוק בשלל התחומים שהוא נבחר על ידי ציבור הבוחרים לעסוק בהם כראש העירייה, תחת מגבלות ממוקדות המתאימות לחשדות המיוחסים לו - כפי שנעשה גם בענינים של נבחר ציבור אחרים בשנים האחרונות.

8. אל מול טענות אלה, טענה המשיבה כי טיוטת כתב האישום שהוצגה אינה כוללת את כל האישומים נגד העורר, שכן חלקם עדיין טעונים ליבון והשלמות חקירה.

לענין החשש לשיבוש טענה המשיבה, כי סעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים מתייחס גם לשיבוש מהלכי משפט, ולא רק לשיבוש חקירה ובענין זה, וכשמדובר בראש עיר, העדים באופן אינהרנטי מושפעים מהעומד בראש ההיררכיה בעיר.

עוד טענה המשיבה כי יש לערוך הבחנה בין ההסדר הקבוע בסעיף 19 לחוק הרשויות המקומיות, הנותן מענה למצב שלאחר הגשת כתב אישום, לבין ההסדר הקבוע בסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים; האחרון אינו עוסק בשאלה אם ראש עיר ראוי להמשיך לכהן בתפקידו אם לאו, אלא ממוקד בסיכוי להישנות העבירות ושיבוש מהלכי משפט. בענינו של העורר ישנן אינדיקציות ברורות בהקשר זה. מלבד העובדה שעסקינן בעבירות של טוהר מידות, שוחד והפרת אמונים, כעולה מטיטת כתב האישום, כך שהאפשרות להישנות העבירות שרירה וקיימת, הרי שבנוסף איש הציבור מעצם מעמדו שריו בניגוד עניינים ממשי אל מול גורמים שונים כגון מחלקת ההנדסה בעירייה, הגזברות, וכן הוועדה לתכנון ובנייה, כמו גם יזמים וקבלנים שעובדים מול העירייה, ומכאן אף מתעצם החשש משיבוש.

לטענת המשיבה פרק הזמן בן ה-75 הימים הנוספים שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא, תחת 120 הימים שהתבקשו על ידי המשיבה, הם פרק זמן שאינו רב כדי לערוך את פעולות החקירה הדרושות. בשלב זה טרם הגיעה "נקודת האיזון", אך יתכן שהדבר ישתנה אף בטרם יחלפו אותם 75 הימים, בהתחשב בהתקדמות החקירה או עת יישקלו הנסיבות מחדש נוכח התקדמות החקירה, ואזי יהיה מקום לשקול שינוי בתנאים.

9. לאחר ששקלתי את מכלול טיעוני הצדדים ועיינתי בטיטת כתב האישום, בדו"ח הסודי ובמסמך הנוגע להשלמות החקירה שהתבקשו, הגעתי לכלל מסקנה לפיה דין הערר להידחות.

10. אני רואה עין בעין עם קביעות בית המשפט קמא בהחלטתו מושא הערר דן בנוגע לתמונת החשדות כנגד העורר. סבורני כי טיטת כתב האישום וחומר הראיות הגולמי עליו היא מבוססת, מקימה תשתית ראיתית לכאורית בעוצמה גבוהה לביצוע עבירות חמורות מצד העורר.

המדובר בחשדות לביצוע עבירות רבות של שוחד, מרמה והפרת אמונים, הלבנת הון, גניבה בידי עובד ציבור וקבלת דבר במרמה, תוך קידום אינטרסים של גורמים בעיר אור עקיבא, בתמורה לטובות הנאה. בין היתר נטען כי העורר עשה שימוש ציני ומושחת בכובעו כראש העירייה בתואנה לפיה הוא מבקש כביכול לסייע לנזקקי עירו, בעוד שבפועל הוא עשה שימוש בכספים ובטובות ההנאה שקיבל לצרכיו האישיים.

11. כמו בית משפט קמא אף אני סבור כי מהראיות שהוצגו עולה חשש אינהרנטי לשיבוש מהלכי החקירה, הנובע מעצם יחסי הגומלין בין העורר, כמי שעומד בראש העירייה, לבין הנחקרים האחרים והעדים, והאפשרות להשפעה עליהם ככל שיוחזר לתפקידו, אף בהינתן הגבלות ממוקדות כפי שהוצעו על ידו.

זאת ועוד, התרשמתי מהאמור בדו"ח הסודי לפיו העורר אף ניסה בעבר להסוות ולהסתיר חלק ממעשיו שהקימו חשדות לביצוע עבירות, כך שאין מקום לומר בעת הזו כי החשש לשיבוש החקירה חדל להתקיים.

אמת כי גובשה בשלב זה טיטת כתב אישום, אך כעולה ממסמך ההשלמות, נדרש לבצע מספר לא מבוטל של פעולות חקירה, שחלקן באופן מובהק בנות שיבוש.

12. אשר לסעיף 48(א)(10) לחוק המעצרים, שעניינו החשש שהמשך העיסוק מהווה סכנה לביטחון הציבור, או עלול להקל על ביצוע עבירה דומה, די שאצין כי העורר נחשד, בין היתר, בעבירת שיבוש מהלכי משפט. משכך, ונוכח החשש האינהרנטי שחזרתו לעבודה בעירייה, גם תחת מגבלות כאלה או אחרות, תשפיע על גורמים מעורבים מעצם היותם רואים עצמם תלויים בו ובהחלטותיו, הרי שמתקיים אף החשש כי המשך העיסוק עלול להקל על ביצוע העבירה הנ"ל. ובדומה לקביעת בית המשפט המחוזי בערר הקודם, סבורני כי בכל מקרה ניתן להרחיק את העורר מהעירייה אף לפי סעיף 48(א)(3) לחוק המעצרים.

13. לא נעלמה מעיני הפגיעה בזכויותיו של העורר, ובפרט הפגיעה בחופש העיסוק שלו, כמו גם הפגיעה ברצון ציבור הבוחרים, פגיעות אשר כמובן מתעצמות עם חלוף הזמן והארכת ההגבלות מעת לעת. ואולם, אל מול אלה יש לשקול גם את עוצמת החשדות לכאורה, ואת העובדה כי בעבירות בהן נחשד העורר טמונה פגיעה קשה באינטרס הציבורי במובנו הרחב, כך שמתחייב איזון בין השיקולים השונים.

14. אוסיף כי במהלך הדיון בפניי טען ב"כ המשיבה כי נוכח החשדות המיוחסים לעורר, ומאחר שחזרתו לעיסוקו כראש עיר תעמידו בניגוד עניינים ממשי מול גורמים שונים, וכי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על

עדים, ולא רק חשש לשיבוש החקירה, הרי שגם אם יוגש כתב אישום נגד העורר, לא יהיה בכך בהכרח כדי לשנות את "נקודת האיזון" לעניין הסרת המגבלות החלות עליו.

לא מצאתי מקום להידרש לכך בשלב זה שבו אנו מצויים. עם זאת אעיר כי מקובלת עליי עמדת המשיבה באשר להבחנה בין האינטרסים והעילות שביסוד חוק המעצרים, לבין אלה שביסוד חוק הרשויות המקומיות, ואיני סבור כי הטלת המגבלות על העורר לפי חוק המעצרים יש בה משום עקיפה של ההסדר הקיים בחוק הרשויות המקומיות, כפי שטען העורר.

15. נתתי דעתי להגבלות שנקבעו במקרים אחרים של אנשי ציבור בשלבי החקירה, כפי שהוצגו על ידי העורר. הגם שמצאתי כי קשה להסיק מכך מסקנה לגבי המקרה שלפניי, שכן כל מקרה ומקרה ונסיבותיו הייחודיות, אין ספק שהעורר אכן שרוי תחת מגבלות פרק זמן כולל משמעותי למדי שאין להקל בו ראש. עם זאת, עת אני מביא בחשבון את מכלול הנתונים והשיקולים הרלוונטיים בעניינו של העורר, סבורני כי החלטתו של בית המשפט קמא בדבר הארכת התנאים ב-75 ימים נוספים, היא ראויה ומידתית, מאפשרת לבית המשפט לפקח כיאות על התקדמות החקירה, ואין מקום להתערב בה.

16. אין זאת אלא כי בעת הנוכחית, בהתחשב בכל האמור ועל סמך מכלול החומרים שהוגשו לעיוני, לא שוכנעתי כי הגיעה השעה לשנות את "נקודת האיזון" כאמור בהחלטתו של בית המשפט המחוזי בערר הקודם, וזאת גם אם בינתיים, ממועד אותה החלטה, הוכנה טיוטת כתב אישום והושלמו פעולות החקירה שפורטו בה. איני סבור כי בשלה העת לערוך את השינוי המבוקש בתנאי שחרורו של העורר ולהורות כי השלמת פעולות החקירה הנוספות תבוצע בשעה שהעורר יושב על כיסאו כראש העיר, גם תחת מגבלות שהוצעו על ידי העורר, כגון איסור להשתתף בדיוני הוועדה לתכנון ובנייה או על ליצור קשר עם עובדי עירייה ספציפיים ויזמים וקבלנים המעורבים בחקירה. סבורני כי לא די בהגבלות שכאלו עת משקללים את החשש משיבוש, והסכנה לביטחון הציבור וביצוע עבירות דומות, לאור מכלול הנתונים כפי שפורטו לעיל.

17. לצד זאת אבהיר כי מצופה מהמשיבה להשלים את פעולות החקירה הנדרשות בפרק הזמן העומד לרשותה, תוך מתן עדיפות להשלמת פעולות החקירה בנות השיבוש, וכפי שציין נציג המשיבה במהלך הדיון בפניי, אף לשוב ולשקול מחדש את האינטרסים השונים נוכח התקדמות החקירה, אף טרם חלוף תקופת ההארכה שנקבעה.

18. סוף דבר - הערר נדחה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א אב תשפ"א, 20 יולי 2021, בהעדר הצדדים.